

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: C2020.196

CENTRAAL TUCHTCOLLEGE voor de Gezondheidszorg

Beslissing in de zaak onder nummer C2020.196 van:

A., wonende in B., appellant, klager in eerste aanleg,
tegen

G., tandarts, werkzaam in D., verweerster in beide instanties,

gemachtigde: mr. S.J. Berkhoff-Muntinga, verbonden aan de stichting VvAA Rechtsbijstand in Utrecht.

1. Verloop van de procedure

A. – hierna klager – heeft op 7 augustus 2019 bij het Regionaal Tuchtcollege in Eindhoven tegen G. – hierna de tandarts – een klacht ingediend. Bij beslissing van 28 juli 2020, onder nummer 19153c, heeft dat College de klacht kennelijk ongegrond verklaard.

Klager heeft op tijd beroep tegen die beslissing ingesteld. De tandarts heeft een verweerschrift in beroep ingediend.

De zaak is in beroep behandeld op de openbare terechtzitting van het Centraal Tuchtcollege van 12 maart 2021, waar zowel klager als de tandarts zijn verschenen. De tandarts werd bijgestaan door mr. Berkhoff-Muntinga voornoemd.

De zaak is tijdens de terechtzitting over en weer verder toegelicht.

2. Beslissing in eerste aanleg

Het Regionaal Tuchtcollege heeft aan zijn beslissing het volgende ten grondslag gelegd.

“2. De feiten

Het gaat in deze zaak om het volgende.

Verweerster is werkzaam als tandarts-gnatholoog bij het Centrum Bijzondere Tandheelkunde (CBT) van het E.-Ziekenhuis in D.. Een gnatholoog richt zich op de diagnose en behandeling van pijn en problemen met kauwen.

Op 15 augustus 2018 heeft verweerster klager gezien op verwijzing van de tandarts naar aanleiding van klachten over de kauwspiermusculatuur. Zij heeft geconcludeerd dat klager zijn kauwstelsel overbelastte. Verweerster heeft dit met klager besproken en geadviseerd 's nachts zijn prothese uit te doen. In het medisch dossier staat onder beleid het volgende vermeld: “Counseling, patienteducatie, adviezen. Voorstel om de oude VP passend te krijgen aan de steg OK en deze evt. in te korten. Zo heeft hij 2 VP's onder: een korte voor esthetiek en een lange voor het eten.”

Op 21 augustus 2018 heeft verweerster klager gezien met zijn prothesen. In het medisch dossier staat vermeld:

“Reden voor komst: Kwam terug met de verzameling onderprothesen kort en lang. De korte geprobeerd te ontdoen van matrices om het passend te maken aan de nieuwe steg. Niet gelukt.

Beleid:

Contact opnemen met de tandtechniker (...) om deze aanpassing door hem te laten doen. Daarna bellen patient.

(...)

Medische afspraken:

Vervolgbeleid: Na aanpassing korte VP onder: Gebruiken korte voor esthetiek en de lange om mee te eten. Als het goed gaat een nieuwe VP onder aanvragen en samen met de tandtechniker uitvoeren.”

Klager heeft vervolgens een andere tandarts benaderd en de behandelrelatie beëindigd. Op 28 februari 2019 heeft er naar aanleiding van de onvrede van klager en naar aanleiding van een eerdere, gelijklopende tuchtklacht die klager bij het college had ingediend, een gesprek plaatsgevonden met verweerder, de kaakchirurg, de tandarts en de klachtenfunctionaris van het ziekenhuis. Naar aanleiding van dit gesprek heeft verweerder nog een verwijzing verzorgd naar de medisch psycholoog van het ziekenhuis waar klager eerder was geweest, voor psychologische begeleiding in verband met de kaakspanningsproblemen.

3. Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat verweerder:

1. *na controle gesteld heeft dat alles in orde zou zijn en er alleen sprake zou zijn van een bijzondere bijtkracht, waarvoor zij hem verwees naar de psycholoog;*
2. *het tweede gebit passend wilde maken, maar dit slecht deed en klager derhalve verzocht ermee op te houden, en heeft nagelaten het gebit te controleren. Doordat verweerder heeft nagelaten metingen te verrichten is er niet geconstateerd dat de gebitten niet passend waren. Dit punt geldt voor alle drie de gebitten.*

4. Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

5. De overwegingen van het college

De vraag die het college moet beantwoorden is of verweerder bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het door klager klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep terzake als norm was aanvaard.

Uit het medisch dossier blijkt niet dat verweerder heeft gesteld dat alles in orde zou zijn en dat alleen is verwezen naar de psycholoog. Verweerder heeft klager op 15 augustus 2018 gezien voor de beoordeling van zijn kaakklachten en heeft geconcludeerd dat klager zijn kauwstelsel overbelastte. Klager heeft niet betwist dat hij niet mee heeft willen werken aan een (essentieel) advies om 's nachts het gebit uit te laten. Verweerder heeft toen een alternatief voorstel gedaan, te weten dat klager een kort gebit ('showprothese') zou gebruiken als hij niet zou eten, en zijn goede prothese tijdens het eten. Klachtonderdeel 1 is derhalve ongegrond.

Het tweede klachtonderdeel is eveneens ongegrond.

Het verwijt dat verweerder heeft nagelaten metingen te verrichten, is ongegrond. Er heeft een visuele controle plaatsgevonden, hetgeen voor het beoogde doel in deze voldoende was.

Het college krijgt de indruk dat het klager niet voldoende duidelijk is geworden dat de doorverwijzing naar de psycholoog niet plaatsvond omdat verweerder dacht dat zijn klachten psychisch van aard waren, maar vooral om alle vereiste stappen te doorlopen om de kosten van implantaten in de bovenkaak vergoed te krijgen van de verzekeraar.

Dit hangt ermee samen dat psychische spanningen kunnen bijdragen aan problemen in de kaak. Dat maakt de klachten daarmee nog niet uitsluitend psychisch van aard. Voor ingrepen aan de prothese heeft verweerster klager steeds terugverwezen naar de tandprotheticus, met uitzondering van één poging om de oude prothese passend te maken om hem zo snel mogelijk iets mee te kunnen geven ('showprothese'). Toen dit niet lukte, heeft zij hem verwezen naar een tandprotheticus. Klager heeft deze compromisoplossing van verweerster echter niet laten uitvoeren.

Uit het dossier blijkt dat verweerster voldoende blijkt heeft gegeven klager een goede oplossing te willen bieden en ook aan zijn verzoeken te willen meewerken. Het beleid van verweerster was logisch en verklaarbaar. De dossiervorming is correct.

Het valt te betreuren dat klager jarenlang pijn in zijn mond heeft gehad. Het is echter niet gebleken dat dit (mede) aan enig verwijtbaar handelen van verweerster kan worden toegeschreven. Dat zij onjuist of onzorgvuldig zou hebben gehandeld kan ook niet worden afgeleid uit de omstandigheid dat de klachten van klager nadien door de andere tandarts goed zijn opgelost. Op grond van het voorgaande zal het college de klacht kennelijk ongegrond verklaren."

3. Vaststaande feiten en omstandigheden

Voor de beoordeling van het beroep gaat het Centraal Tuchtcollege uit van de feiten en omstandigheden zoals deze zijn vastgesteld door het Regionaal Tuchtcollege en hiervoor onder "2. De feiten" zijn weergegeven.

4. Beoordeling van het beroep

4.1 Klager is het niet eens met de beslissing van het Regionaal Tuchtcollege. Hij wil dat de zorg die de tandarts aan hem heeft verleend, in beroep opnieuw tuchtrechtelijk wordt getoetst.

4.2 De tandarts voert hiertegen verweer en verzoekt het Centraal Tuchtcollege klager in zijn beroep niet-ontvankelijk te verklaren dan wel het beroep van klager te verwerpen.

Ontvankelijkheid

4.3 Met betrekking tot het standpunt van de tandarts dat klager in zijn beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard omdat in het beroepschrift en de aanvulling daarop de gronden van het beroep onvoldoende duidelijk worden oordeelt het Centraal Tuchtcollege dat het door klager in zijn beroepschrift en de aanvulling daarop gestelde voldoende duidelijk is omdat daaruit kan worden afgeleid dat klager het geschil in volle omvang aan het Centraal Tuchtcollege wenst voor te leggen. Gebleken is dat de tandarts dat ook zo heeft begrepen en zich ter zake heeft kunnen verdedigen. Klager is daarom ontvankelijk in zijn beroep.

Inhoud

4.4 In beroep zijn de schriftelijke klachten over het beroepsmatig handelen van de tandarts nog een keer aan de tuchtrechter ter beoordeling voorgelegd. Het door het Regionaal Tuchtcollege gevormde zaaksdossier is aan het Centraal Tuchtcollege gestuurd. Het Centraal Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de inhoud van die in eerste aanleg geformuleerde klachten en het daarover in eerste aanleg door partijen schriftelijk en mondeling gevoerde debat.

4.5 In beroep is het debat door partijen schriftelijk nog een keer gevoerd, waarbij door ieder van hen standpunten zijn ingenomen naar aanleiding van de door het Regionaal Tuchtcollege vastgestelde feiten en de door dat College gegeven beschouwingen en beslissingen. Tijdens de mondelinge behandeling op 12 maart 2021 is dat debat voortgezet.

4.6 De behandeling in beroep heeft het Centraal Tuchtcollege niet geleid tot de vaststelling van andere feiten en tot andere beschouwingen en beslissingen dan die van het College in eerste aanleg. Het Centraal Tuchtcollege is het dus eens met het Regionaal Tuchtcollege dat de klacht ongegrond is. Dit betekent dat het beroep zal worden verworpen.

5. Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg:
verwerpt het beroep.

Deze beslissing is gegeven door: C.H.M. van Altena, voorzitter; M.P. den Hollander en

M.W. Zandbergen, leden-juristen en B. van Noordenne en A. Vissink, leden-beroepsgenoten en

M.D. Barendrecht-Deelen, secretaris.

Uitgesproken ter openbare zitting van 16 april 2021.

Voorzitter w.g.

Secretaris w.g.